

De jeugd van...

**RON
BOSZHARD**

'Ik ben verwekt op het kerkhof'

In de rubriek 'De Jeugd Van...' gaat Weekend elke week met een Bekende Nederlander terug naar zijn of haar roots. Deze week bladeren we door het fotoalbum van Ron Boszhard (49). De TROS-presentator maakte al heel jong een groot drama mee. Hij kreeg een pan hete soep over zich heen en moest meermalen naar het ziekenhuis...

DOOR FRANK WAALS
FOTO'S ANP E.A.

Ron Boszhard werd 12 november 1963 geboren op de Nieuwendammerdijk in Amsterdam. In een ziekenhuis in het noordelijk deel van onze hoofdstad bracht de moeder van Ron, Wil, op die dag haar eerste kind ter wereld. Broertje Carlo zou zes jaar later volgen. Vanaf dag één was er veel te doen om Ron. 'Mijn moeder was nog erg jong toen ze mij kreeg, pas negentien', aldus Ron. 'Volgens mijn ouders was ik een hele mooie baby met lang donker haar. Ma was daarom in het begin bang dat ik verwisseld zou worden en verloor me geen moment uit het oog. Nu zouden ze een verwisseling niet zo erg meer vinden, haha.' Ook de vader van Ron, Henk, was met twintig levensjaren nog maar

'een broekie' toen hij zijn eerste spruit in zijn armen hield. 'Ik was een ongelukje, ik ben volgens mij gecreëerd op het kerkhof. Ik weet 't niet zeker, maar dat vermoeden heb ik wel. Mijn moeder kwam uit een goed milieu met een vader die enkele paarden bezat. Ze mocht van haar ouders absoluut niet omgaan met mijn vader. Dat was een jongen uit het Blauwe Zand, zo werd Tuindorp Buiksloot genoemd, daar zat een beetje het uitschot van Amsterdam. Stiekem kwamen ze af en toe bij elkaar en het kerkhof was één van die plekken waar dat kon. Met alle gevolgen van dien dus. Ik was niet gepland, maar toen ik er eenmaal was, waren mijn vader en moeder dolgelukkig.'

Gebreide trui

De piepljonge Ron maakte echter al snel zijn eerste gang naar het ziekenhuis. Net twee jaar oud lukte het de kleine man zijn eerste stapjes te zetten, wat zorgde voor een groot drama. Vrij kort na zijn eerste 'wandeling' raakte Ron namelijk ernstig verbrand. 'Ik zat op een avond op mijn knietjes en wilde me optrekken om te gaan staan', zegt Ron. 'Ik deed dat echter aan een kokende pan met soep die op het vuur stond. Elke zaterdag maakte mijn moeder soep voor het hele gezin en dat weekend was het niet anders. In één keer kreeg ik die gloeiende massa over me heen. Mijn moeder raakte in paniek en spoedde zich met mij naar de dokter, die ons huiswaarts stuurde met een zalfje. Mijn oma, die later op de avond langskwam, zag echter dat mijn verwondingen serieus van aard waren.

Toen Ron nog Ronnie was.

Ron en Carlo, lang geleden.

Helemaal toen ik plotsklaps epileptische aanvallen begon te krijgen. Zelf had ze drie kinderen grootgebracht, dus ze kwam meteen in actie. Nog diezelfde avond zijn ze met me naar het ziekenhuis gereden, waar bleek dat ik op mijn borst zeer ernstige brandwonden had. Ik had een gebreide trui aan die in mijn huid was gebrand. Toen de artsen dat ding uittrokken zagen ze de vellen er letterlijk bij hangen. Een spoedoperatie volgde, waarbij er een stuk huid van mijn been is gehaald en op mijn

borst is geplaatst. Daarna ben ik nog tot mijn vijfde kind aan huis geweest in het ziekenhuis, zo lang was er voor nodig om er weer helemaal bovenop te komen. Gelukkig was ik nog heel jong, dus niet alle details staan me even helder voor de geest. Wel het rumoer en het feit dat het leven toen een stuk minder makkelijk was dan het nu is. Tegenwoordig heb je mobiele telefoons. Ik word gek als ik die een dag niet bij me heb, terwijl je vroeger naar een telefooncel liep en dat was

ook prima. Of dingen vastleggen met een videocamera, dat is iets van de laatste tijd. Wij waren thuis gelukkig wel één van de eerste gezinnen met een filmcamera, en dat hebben mijn ouders geweten. Ik kon er niet vanaf blijven en maakte de hele dag leuke filmpjes, en zij van mij. Daarom zijn er genoeg bewegendende beelden van de kleine Ron.' Het is voor niemand nieuws dat Ron Boszhard de grote broer is van RTL-presentator Carlo. Maar hoewel de vrolijke presentator van Life 4 You tegenwoordig erg aanwezig is, was het in hun kindertijd Ron die zijn broertje altijd op sleeptouw nam. 'Ik ben zes jaar ouder dan Carlo, dus

'Als m'n vriendjes uit de boom sprongen, durfde ik daar niet achteraan te gaan'

kreeg ik ook regelmatig de verantwoordelijkheid over hem', weet Ron. 'Overall sjouwde ik hem mee naartoe, zoals naar schooloptredens, waar hij dan het gordijn open en dicht mocht doen. Of in mijn cabarettijd naar het Amsterdamse theater De Engelenbak. Een plek waar ook Paul de Leeuw, Youp van 't Hek, Brigitte Kaandorp en Sanne Wallis de Vries zijn ontdekt. Wekelijks mocht ik daar een voorstelling spelen en vol bewondering aanschouwde Carlo dat dan allemaal. Later heeft hij op datzelfde toneel laten zien dat hij tijdens mijn kunsten goed had opgelet.' Een echte broederstrijd hebben Carlo en Ron nooit gehad. 'Nee, temeer omdat we nooit samen een slaapkamer hebben gedeeld, zoals sommige vriendjes en vriendinnetjes uit andere gezinnen dat wel moesten. Mijn bed zag er altijd spik en span uit en de muren hingen vol met posters van Laurel & Hardy of de voetbalelfallen van het Oranje uit de jaren '74 en '78. Ze hingen echter wel steeds ergens anders. Telkens als mijn vader onze woning had opgeknapt, begon het bij mijn moeder te borrelen. Dan wilde ze weer weg, verkassen naar een andere plek. In totaal zijn we zo'n acht keer verhuisd. Ik heb daar nooit aan kunnen wennen.'

Platvoeten

Zo stoer als hij voor zijn broertje was, zo zachtvaardig was Ron in zijn verdere jeugd. 'Ik was een lief manneke en snel onder de indruk van dingen. Ik kon ook absoluut niet tegen ruziënde mensen en dingen die niet mogen. Ik haalde niet veel kattenkwad uit, want ik had niet zoveel lef. Als mijn vriendjes spijkers in een boom sloegen, klom ik wel achter ze aan. Maar als ze er dan vervolgens vanaf een hoge tak uit sprongen, durfde ik ze niet te volgen. Op een verkeerde manier liet ik mezelf dan voorzichtig vallen en kwam daarbij schuin op mijn voeten terecht. Ik viel naar achteren en brak mijn arm op twee plekken. Typisch iets voor kleine Ron. Nee, ik was meer van de humor. Mensen met grapjes proberen in te palmen en daardoor proberen aardig gevonden

te worden. Ik moet zeggen dat dat me redelijk is gelukt.'

Zijn voeten hielden hem overigens ook uit militaire dienst. 'Ik moest me in mijn tienerjaren melden voor de keuring, maar ben uiteindelijk afgekeurd op platvoeten met ook nog eens een knokkel aan de zijkant. En niet voor even, nee men keurde me af voor het leven. Zo van: Als de oorlog ooit uitbreekt, kom dan maar niet. We hebben toch niks aan je. Best jammer, want ik had ons land wel willen dienen. Zo erg waren mijn voeten er toch niet aan toe?', lacht Ron. De vrolijke presentator kon voor steun altijd terugvallen op zijn familie. 'Mijn moeder Wil was kapster, ze was voor ons streng maar rechtvaardig. Ze is nu ontzettend trots op haar twee jongens die het in haar ogen erg goed doen. Thuis maakte ma het altijd gezellig voor ons. Vooral op zaterdag. Dat was de dag met soep en snoepjes op tafel. In onze pyjama keken Carlo en ik dan naar de grote spelshows op televisie. Door die gezelligheid hadden we ook geen enkele behoefte om weg te gaan. Thuis was het helemaal prima. Mijn vader Henk is een rustige man die heel af en toe zijn driftige momenten kan hebben. Toch heeft hij altijd een beetje in de schaduw van mijn moeder gestaan, die is gewoon veel nadrukkelijker aanwezig. Pa is jarenlang zandstraler geweest bij Braspensing, niet echt wat je noemt gezond werk. Dag en nacht werkte hij keihard voor zijn gezin. Als hij niet zo jong kinderen zou hebben gekregen, was hij zeker weten een heel goede voetballer geworden. Maar hij werd vader, dus dan zou hij voor het kroost zorgen ook. Brood op de plank. Eerst als zandstraler, later als gemeente-ambtenaar. In die functie spoorde hij gaslekken op.'

Al op lage leeftijd zorgde Ron zelf voor de kost. Zo had hij bijbaantjes

als medewerker van de hamburgertent Wimpele in de Leidseplein, verkoper in een schoenenwinkel in de Kalverstraat en ober op een terras. Dat hield hem van de straat en leverde meteen een aardig zakcentje op. Al kostte die laatste baan hem soms ook een flinke duit. 'Dan aten en dronken de mensen volop en vertieten ze het terras zonder te betalen. Dat verlies moest ik dan uit eigen zak terugbetalen.'

Emotioneel

Ron volgde na zijn middelbare schooltijd een opleiding aan de Kleinkunstacademie en hield zich succesvol bezig met cabaret. Toch zou het nog jaren duren voordat hij in de showbizz zijn brood kon gaan verdienen. Op een gegeven moment zag Ron op televisie een meisje spelletjes doen met oudere mensen en dat trok hem zeer. Na een verpleegopleiding heeft hij toen ruim tien jaar lang dementerende ouderen bijgestaan. Pas daarna kwam hij bij de televisie te werken, zijn grote droom.

Ron's eerste vriendinnetje was Carla de Wit. Dat was toen hij acht was. Zijn eerste serieuze verkering leerde hij kennen op zijn

tweeëntwintigste, Monique heette ze. De twee woonden even later zelfs samen en verloofden zich. De relatie hield echter geen stand en na wat los/vaste vriendinnetjes tussendoor trouwde hij in 1994 met Gaby. In 2008 liep dit huwelijk echter op de klippen. Inmiddels is Ron gelukkig met zijn vriendin Emilie. Dochter Naomi en zoon Niels, die respectievelijk 18 en 15 jaar zijn, komen allebei uit zijn huwelijk met Gaby. 'Het krijgen van die eerste was zo emotioneel', aldus Ron. 'Ik had me helemaal ingesteld op het krijgen van een jongen, dus in mijn hoofd somde ik alle voordelen van het hebben van een jongen en alle nadelen van het hebben van een meisje op. Zoals het zwanger kunnen raken als tiener. Die puntjes telden best zwaar toen ik hoorde dat het een meisje zou gaan worden, totdat ik in de auto het nummer Daar Gaat Ze van Clouseau hoorde. Ik kreeg ineens een brok in mijn keel en dacht: Jezus, ik krijg gewoon een dochter. Wat mooi eigenlijk. Die jongen is er later alsnog gekomen.'

Volgende week:
De Jeugd van Antje Montelro